

Άγιοι Τέσσερις Μάρτυρες: 4 παλικάρια θυσιάζονται για τον Χριστό και για την πατρίδα

/ [Γνώμες](#)

Σημαντική είναι η φετινή εορτή των Αγίων Τεσσάρων Μαρτύρων «τῶν ἐκ Μελάμπων καταγομένων καὶ ἐν Ῥεθύμνῃ μαρτυρησάντων», καθώς συμπληρώνονται 200 χρόνια από το μαρτύριό τους. Οι Άγιοι Τέσσερις Μάρτυρες -Γεώργιος, Αγγελής, Μανουήλ και Νικόλαος- έδωσαν τη ζωή τους «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδος την ελευθερία», αφήνοντας πίσω τους την οικογένειά τους και τη ζωή τους.

- Σωτήριος Θεολόγου, Μεταπτυχιακός Φοιτητής Θεολογίας Α.Π.Θ.

Βρισκόμαστε στο 1824, κάτω από τη σκιά και την υποδούλωση της Οθωμανικής αυτοκρατορίας. Ο Αγγελής και ο Μανουήλ ήταν αδέλφια από τον Ιωάννη Ρετζέπη, ο Γεώργιος γιος του Κωνσταντίνου Ρετζέπη και ο Νικόλαος γιος, κάποιου άλλου, Ιωάννη Ρετζέπη. Και οι 4 ήταν ξαδέλφια μεταξύ τους. Καταγόταν από εύπορη οικογένεια, έχοντας δικές τους οικογένειες και παιδιά. Οι 4 Μάρτυρες ήταν

κρυπτοχριστιανοί, οπότε είχαν όλα τα προνόμια των Μουσουλμάνων.

Μόλις ξέσπασε η Επανάσταση κατά της Οθωμανικής αυτοκρατορίας το 1821, πήραν το μέρος των χριστιανών και αγωνίστηκαν για την ελευθερία της πατρίδας τους. Μόλις, όμως, επέστρεψαν στον τόπο καταγωγής τους για να πληρώσουν τους φόρους στους Οθωμανούς, κατηγορήθηκαν ως αποστάτες στον Μεχμέτ Πασά του Ρεθύμνου για άρνηση του μουσουλμανισμού.

Συνελήφθησαν από τους Οθωμανούς και φυλακίστηκαν στο Ρέθυμνο. Δεν υπέκυψαν σε καμία φιλοφρόνηση των Οθωμανών και βίωσαν σκληρά βασανιστήρια για να αλλάξοπιστήσουν και να μετανοήσουν για την πράξη που έκαναν.

Το επιστέγασμα ήταν στις 28 Οκτωβρίου 1824 να αποκεφαλιστούν από τον δήμιο στη «Μεγάλη Πόρτα» της πόλης του Ρεθύμνου.

Μπορεί οι Τέσσερις Μάρτυρες να δήλωναν Οθωμανοί, όμως στη συνείδηση ήταν χριστιανοί. Και, όταν ήρθε η κρίσιμη στιγμή, με παρρησία και γενναιότητα υπερασπίστηκαν την Ορθοδοξία ενώπιον των Οθωμανών, χωρίς να υπολογίζουν κανένα βασανιστήριο και τιμωρία.

Η συνείδησή τους ήταν χριστιανική και ελληνική. Δεν ξέχασαν και δεν λησμόνησαν την καταγωγή τους. Στη δύσκολη ώρα, άφησαν το «βόλεμά» τους, για να υπερασπιστούν Χριστό και πατρίδα.

Αυτό που χρειάζεται να κάνουμε και σήμερα και να ακολουθήσουμε το παράδειγμα των Τεσσάρων Μαρτύρων. Να έχουμε το μαρτύριο της συνείδησης. Δεν είναι Άγιοι μόνο αυτοί που χύνουν το αίμα για το Χριστό• είναι και εκείνοι που παλεύουν στη συνείδηση για το Χριστό. Το να είμαστε βολεμένοι και καλοί με όλους είναι ό,τι χειρότερο. Χρειάζεται να διαλέξουμε. Σε μία ουδέτερη κοινωνία, όπου όλοι συμβιβάζονται, χρειάζεται να σηκώσουμε το ανάστημά μας. Χρειάζεται να υπερασπιστούμε το Χριστό και την πατρίδα γιατί «βάλλονται πανταχόθεν». Είναι μαρτύριο να είμαστε, πραγματικά, Χριστιανοί σε αυτό τον κόσμο.

Ας παραδειγματιστούμε με τη στάση των Τεσσάρων Μαρτύρων• τέσσερα παλικάρια άφησαν τα πάντα για το Χριστό, αλλά κέρδισαν και τα πάντα. Κέρδισαν αιώνια ζωή. Είμαστε έτοιμοι να υπερασπιστούμε το Χριστό και την πατρίδα;